

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ, ତୁମକୁ ହିଁ ବାବାଜ୍ଞ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ତୁମେମାନେ ଏବେ ଲିଖିତ ଶାସ୍ତ୍ର କୋଳରେ ଅଛ ।”

- ପ୍ରଶ୍ନ:- ଅଦ୍ଵୈତ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ, ସେହି ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଧୀନ ଆଧାର କ’ଣ?
- ଉତ୍ତର:- ଯୋଗବଳ । ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା କେବେହେଲେ ଅଦ୍ଵୈତ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିଯିବେ ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏଭଳି କହୁନାହିଁ । ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା - ଏହା ବାବାଜ୍ଞର ହିଁ କାମ ।
- ଗୀତ:- ଛୋଟ ଭୀ ଦେ ଆକାଶ ସିଂହାସନ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ଓ ବହୁତ ଧର ବୁଝାଇଛି । ଓମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ କିଏ? ମୁଁ ଆତ୍ମା । ଏହି ଶରୀର ମୋର କର୍ମନେତ୍ରଣ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ପରମଧୀନ ନିବାସୀ ଅଟେ । ଭାରତବାସୀ ତାକୁଛନ୍ତି ଯେ ହେ ଦୂର ଦେଶର ନିବାସୀ ଆସ, କାହିଁକି ନା ଭାରତରେ ବରୁତମାନ ବହୁତ ଧର୍ମଗଳାନି ଦୁଃଖ ଅଶାନ୍ତି ବ୍ୟାପି ଗଲାଣି । ଆପଣ ପୁନର୍ବାର ଆସି ଗୀତାର ଉପଦେଶ ଶୁଣାନ୍ତୁ । ଗୀତା ପାଇଁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି - ଶିବବାବା ଆସନ୍ତୁ କାରଣ ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଭାରତବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ମାୟାରୁପୀ ରାବଣର ଛାୟା ପଡିଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ପଡିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ରୂପ ବଦଳାଇ ଆସନ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଆସନ୍ତୁ । ତେଣୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଆସୁଛି । ମୋର ଆସିବା ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ଅଟେ । ମୁଁ ଗର୍ଭରେ ଆସୁନାହିଁ, ମୁଁ ଏକ ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସୁଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ମୁଁ କଲ୍ୟ କଲ୍ୟ ନିଦର ନିରାକାରୀ ରୂପକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଆସୁଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଓ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କେବେ ବି ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ଆସି ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ସହଜ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆ ପଡିତ ହୋଇଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । କଳିଯୁଗକୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପରିଣତ କରୁଛି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନ, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାଳନା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇଟି ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ । ବାବା ପୁନର୍ବାର ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ସିଏ ଆମର ପରମପିତା ଅଟନ୍ତି, ପରମ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପରମ ସଦ୍ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ପରମ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଇଏ ତ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ତିନି ଜଣ ହିଁ ଏକ ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା ତ ସନ୍ତାନର ପାଳନା କରି ପୁଣି ତାକୁ ସ୍କୁଲକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ଏମିତି ତ କେହି କ୍ଵଚିତ୍ ଥିବେ ଯେଉଁଠାରେ ପିତା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିବେ । ଏଭଳି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମୋତେ ତାକୁଛନ୍ତି, ଗତ ଫାଦର (ଲିଖିତ ପିତା) କହୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଆତ୍ମାର ପିତା ହୋଇଗଲେ । ଏହି ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ମାୟା ହିଁ ନ ଥାଏ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାକିବାକୁ ପଡିବ । ସେଠାରେ ତ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହା ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର ଅଟେ । ଅଧାକଲ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗ ଦିନ, ଅଧାକଲ୍ୟ ଦ୍ଵାପର-କଳିଯୁଗ ରାତି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅଥବା ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କର ହିଁ ରାତି-ଦିନର ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଦିନ ଏବଂ ରାତିର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ରହିଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମରେ ଅଛ । ଜାଣିଛ ଏବେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅନ୍ଧାର ଶେଷ ହୋଇ ଦିନ ଉଦୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାଜ୍ଞ ଦ୍ଵାରା ମିଳିଛି । କଳିଯୁଗରେ ବା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ କାହା ପାଖରେ ବି ନ ଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି । ତୁମେ ଏବେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜ୍ୟ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ପୁଣି ଅଧାକଲ୍ୟ ପରେ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ ହରାଇ ବସୁଛ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବସ୍ତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହୋଇଗଲେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ହେଉଛି ରାତ୍ରି । ଶିବରାତ୍ରିର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତା’ର ଅର୍ଥ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବଙ୍କର ପୁନଃ ଅବତରଣ ହେଉଛି । ଏହିଭଳି ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିବସ ଅତିକମ୍ରେ ଏକମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କରିବା ଦରକାର । ଯିଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ପତିତରୂପେ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଛୁଟି ଦିନ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁନାହାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା, ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ନେଇଯାଉଛି ।

ଏବେ ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାରଥ କରୁଛ । ବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ରୂପ କ'ଣ - ଏହା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମାପାନେ ନା ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧ ଅଙ୍ଗୁଳି ସଦୃଶ ନା ଅଖଣ୍ଡ ଉତ୍ସୋହି ସଦୃଶ ଅଟ, ତୁମେ ତ ତାରକା ଅଟ, ବିନଦୁ ସଦୃଶ ଅଟ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ବିନଦୁ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହିଁ । ମୋର ମହିମା ହିଁ ଅଲଗା । ମୁଁ ପରମ ଆତ୍ମା ହେବା କାରଣରୁ ଜନ୍ମ ମରଣ ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହିଁ । ତୁମେ ଆତ୍ମାପାନେ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛ, ତେଣୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ, ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମପାତ୍କ ଶରୀରରେ ପରବେଶ କରୁଛି । ଏହା ତ ମୋର ଉଧାର ନେଇଥିବା ଶରୀର ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଟ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଆତ୍ମା ହିଁ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଉଛି । ସବୁବେଳେ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି, ହେ ଭଗବାନ, ଦୟାର ସାଗର ପ୍ରଭୁ ଦୟା କର । ଦୟା ମାଗିଥାନ୍ତି କାରଣ ବାବା ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର, ପବିତ୍ରତାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ମହିମା ଦେଇପାରିବା ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା, ଏହା ବାବାତ୍ମକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା ବାକି ସବୁ ହେଲେ ରଚନା । ରଚୟିତା ରଚନାକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ପରଥମେ ସୂତ୍ରୀକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି ବା ଗ୍ରହଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ତାପରେ ତାତ୍କ ଦ୍ଵାରା ସନ୍ତାନ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବିନାଶ କରି ନ ଥାନ୍ତି । ଏହି ବେହେର ପିତା ଆସି ସ୍ଵାଧୀନ, ପାଳନା, ବିନାଶ କରାଉଛନ୍ତି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ପାଳନା କରାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଆରମ୍ଭରେ ତୁରନ୍ତ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମସ୍ଵାଧୀନକ ତ କେବଳ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ , କୋଟି କୋଟିକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ରାଜତ୍ଵ କରିଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉଛ, ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା କେବେ କେହି ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି ସେମାନେ ଯଦି ପରସ୍ପର ମିଶିଯିବେ ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା, ଏଭଳି ନିଷ୍ଠ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ଏଭଳି ନିଷ୍ଠ ନାହିଁ ଯାହାକି ବାହୁବଳରେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବିଶ୍ଵର ବାଦଶାହୀ ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ମୋ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ମିଳିପାରିବ । ସେଠାରେ କୌଣସି ପାର୍ଟିସନ୍ ବା ବିଭାଜନ ରହିବ ନାହିଁ । ପୃଥିବୀ, ଆକାଶ ସବୁ କିଛି ତୁମର ହିଁ ହେବ । ତୁମକୁ କେହି ଛୁଇଁ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଅଦ୍ଵୈତ ରାଜ୍ୟ ଏଠାରେ ହେଉଛି ଅନେକ ରାଜ୍ୟ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାତ୍ମକର ଆତ୍ମା ଏବେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପରଥମ ନମ୍ବରର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ, ସିଏ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ୮୪ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ଆସି ବ୍ରହ୍ମପା ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି । ବାବା ପୁନର୍ବାର ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବ । ଭାରତ ହିଁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଧନବାନ, ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । ଦେବତାମାନଙ୍କର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ମହିମାର ଗାୟନ ହେଉଛି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ୍... ପରଥମେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ବାବା ଆସି ସୂତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ଉଭୟତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ରକ୍ଷାବନ୍ଧନ ଉତ୍ସବକୁ ଏତେ କାହିଁକି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ସେକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଉଭୟତ୍ମକୁ ପବିତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ଵା କରାଇଥିଲେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହିଁ ଅଲଗା ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି ଏବଂ ବୈରାଗ୍ୟ - ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୟତ୍ନ । ତୁମେମାନେ ଦେଖିଥିବ ପାଦ୍ମୀ ବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ଗୁରୁମାନେ ଯେତେବେଳେ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁଥାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାତ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଟିଏ ଦିଗକୁ ରହିଥାଏ ଆଉ କାହା ଆଡକୁ ଦେଖି ନ ଥା'ନ୍ତି । ନନ୍ଦମାନେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । କୁହନ୍ତି - ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ । ତୁମର ଶ୍ଵେତବସ୍ତ୍ର ଆଦି ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ଆତ୍ମା ଅଟ । ନନ୍ ବଟ ଥାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍, ସେହି ଜଣଙ୍କ ବୃତ୍ତୀତ ଆଉ କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବାର ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ନନ୍ଦ ତ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତୁମକୁ ସେହି ବାବାତ୍ମକାରୁ ସମ୍ପର୍କ ମିଳୁଛି, ତାତ୍କ ସମ୍ପରଣ କଲେ ଯାଇ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାତ୍ମକର ଆଦେଶ ହେଲା - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନ ନ ଥିବା କାରଣରୁ ସେହି ନନ୍ଦମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍ଵର କିଏ - ଏକଥା ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ଯେଉଁମାନେ କି ପରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ, ନା ସେମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଥିଲେ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ଆସି କଉଡ଼ିରୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ଵରୀୟ କୋଳରେ ଅଛ । ତୁମର ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ । ସାଧାରଣତଃ ବିଶ୍ଵର ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଭାରତର ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରୁଛ । ବାକି ସେମାନେ ତ ହେଲେ ଶାରୀରିକ ସମାଜ ସେବୀ, ତୁମେ ହେଲୁ ହୁହାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ପରତ୍ଵେକ ଆତ୍ମାକୁ କୁହ - ବାବାତ୍ମକୁ ସମ୍ପରଣ କର । ବାବାତ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ପତିତ ପାବନ ବୋଲି ଗାୟନ ହେଉଛି । ତୁମକୁ ତଳକୁ ଖସିବା ପାଇଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗୁଛି ଏବଂ ଉପରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗୁଛି । ଏହା ତୁମର ମୃତ୍ୟୁଲୋକର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ମୁରଦ୍ଵାବାଦ, ଅପରଲୋକ ଦିନ୍ଦାବାଦ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହାକୁ ଅମରକଥା କୁହାଯାଉଛି । ଅମର ବାବା ଆସି ତୁମ ଅମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅମରଯୁଗକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ

ଅମରକଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ଅନ୍ୟସବୁ କଥା ଭୁଲିଯାଉଛ, ତେବେ କେବଳ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ବା ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ମୋ ସହିତ ଲଗାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭୟମ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ, ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ୫ ହଜାର ପରେ ବାବା ଆସି ତୁମକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ରାବଣ ପୁଣି ଅଭିଶାପ ଦେଉଛି - ଏହା ହିଁ ଖେଳ ଅଟେ । ଏହା ଭାରତର କାହାଣୀ ଅଟେ । ଏହି ସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କୌଣସି ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିରେ ଏ କଥା ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ଵର ପିତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନତିର ସାଗର, ଆନନ୍ଦର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଉଛ, ନିଜେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ, ନିଜେ ହିଁ ପୂଜାରୀ । ଏହି କଥା ଭଗବାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗାୟନ ହେଉନାହିଁ । ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର କଥା, ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଏକ ଶିବଙ୍କର ହିଁ ଭକ୍ତି କରୁଥିଲ । ପ୍ରଥମେ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଭକ୍ତି କରୁଥିଲ ପୁଣି ପରେ ଦେବୀ ଦେବତା ମାନଙ୍କର ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କଲ, ତାପରେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଲ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ଦେବୀ ଦେବତା ହେଉଛ, ଯେଉଁମାନେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯାଇ ପ୍ରଜା ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ରାଜ ପରିବାରରେ ଆସିବେ । ପ୍ରଜା ତ ବହୁତ ହେବେ । ଜଣେ ଜଣେ ମହାରାଜାଙ୍କର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ କୋଟି କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରଜା ହେବେ । ତୁମେମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ପୁରୁଷାର୍ଥରୁ ହିଁ ଜଣାପଡିଯାଉଛି ଯେ କିଏ କିଏ ୧୦୮ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଗରିବ, କେହି ଧନୀ ହେବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଈଶ୍ଵର ଅର୍ଥେ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ କ'ଣ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖରେ ଧନ ନାହିଁ? ନରେଚ୍ କହୁଛନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ ଅରପଣ୍ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ହେଉଛି ଈଶ୍ଵର ଅରପଣ୍ । ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା କିଛି ବି କରୁଛନ୍ତି ତା'ର ଫଳ ପରବରତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ମିଳୁଛି । ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଆସିଛି ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ । ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସିଧାସଳଖ ତୁମେ ଯାହା କିଛି କରୁଛ ତା'ର ପ୍ରାପ୍ତି ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ହୋଇଯାଉଛି । ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କଲେ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମର ସବୁ କିଛି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ସଫଳ କରିଦିଅ । ତୁମେ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଡାକ୍ତରଖାନା ସହିତ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲି ଚାଲ, ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତେ ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ, ସର୍ବଦା ନିରୋଗୀ ହେବେ, ଏହାଦ୍ଵାରା ବହୁତ ଆୟ ହୋଇଥାଏ । ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଜାଣିବା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ଘରେ ଘରେ ଏହିଭଳି ଡାକ୍ତରଖାନା ସହ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲି ଚାଲ । ଧନୀଲୋକ ହୋଇଥିଲେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କର ଯେଉଁଠାକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିପାରିବେ । ବୋର୍ଡରେ ଲେଖିଦିଅ । ଯେପରି ନେଚର କିସ୍କୋର ସେଣ୍ଟର ଲୋକମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ବାବା ସାରା ଦୁନିଆର ପରକୃତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପବିତ୍ର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ କିଛି ଅପବିତ୍ର ଅଟେ । ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ, ସର୍ବଦା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ବାବା ହିଁ କରାନ୍ତି, ଯିଏକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଅତି ମଧୁର ସନ୍ତାନ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ ସାର :-

(୧) ନିଜର ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନକୁ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ବିଶେଷ ଭାବରେ ଭାରତ ସହିତ ସାରା ଦୁନିଆର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ସବୁ କିଛି ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମିକ ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଏକରସ ସୂଚିତ ଦ୍ଵାରା ଅତୀତ୍ଵରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରୁଥିବା ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣ ମୁକ୍ତ ଭବ । ଯେତେବେଳେ ଜନ୍ମରୀୟ ଗୁଡ଼ିକର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଅତୀତ୍ଵରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିପାରିବ । କୌଣସି ବି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ବଶୀଭୂତ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ସବୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ତାହା ଅତୀତ୍ଵରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି କରିବାରେ ବା ହର୍ଷିତ ରହିବାରେ ବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଯେତେବେଳେ ସର୍ବ ଆକର୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ସଂସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଏ, ବୁଦ୍ଧିର ହଲଚଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମର ଅବସ୍ଥା ଏକରସ ହୋଇ ଯିବା କାରଣରୁ ଅତୀତ୍ଵରୀୟ ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ନିଜର ବୁଦ୍ଧିର ଲାଜନ୍ ସର୍ବଦା କଲିସ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵଚ୍ଛ ରଖିବ, ତେବେ ପରସ୍ପରର ମନର ଭାବକୁ ଜାଣିପାରିବ ।

\*\*\* ଓମ୍ ଶାନ୍ତି \*\*\*

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଜଣାରା:- ସର୍ବଦା ଅଚଳ, ଅଟଳ ଏବଂ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଳରେ ଅଚଳ ରହିବା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ । ଦୁନିଆ ପଛକେ ହଲଚଳ ଭିତରେ ରହିଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ହଲଚଳରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ତୁମେ ଡରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଜାଣିଛ । ନଲେନଫୁଲ ଏବଂ ପାଠାରଫୁଲ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ଵଚ୍ଛ ହିଁ ଅଚଳ ରହିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ କେବେ ବି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ନିରଞ୍ଜୟ ହୋଇ ରୁହ ।